

MİRÂÇ GECESİ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِن آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Bir gece, kendisine bazı delillerimizi gösterelim diye kulu Muhammed’i, Mescid-i Haramdan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksaya götüren O zatın şanı ne yücedir! Bütün eksikliklerden uzaktır O! Gerçekten, her şeyi işiten, her şeyi gören O’dur.” (İsra;1)

Muhterem Müslümanlar!

Önümüzdeki perşembeyi **cumaya** bağlayan gece, ilâhî bir rahmet ve sekînet vesilesi olan **miraç gecesini** idrak edeceğiz.

Peygamber Efendimiz’in (s.a.s) rûhu ve bedeniyle, Burak isimli semavî bir binite binerek, Cebrail (a.s.) ile birlikte Mekke’deki Mescid-i Haram’dan (**Kâbe**) Kudüs’teki **Mescid-i Aksa’ya** kadar, yapmış olduğu gece yolculuğuna **İsra** denir. Oradan da manevî bir asansör olan mi’râcla, yedi kat göklere yükselip, varlıklar âleminin son sınırı olan tâ **Sidretü’l-Müntehâ’ya** ulaşması, buradan da manevi bir binitle Allah’ın huzuruna varıp, O’nun Zât-ı Akdes’ini yakînen müşahade etmesi ve zaman-mekân üstü konuşması olayına da **Mi’râc** denilir.

Kur’ân-ı Kerim İsrâ suresin de **İsrâ olayını**, Necm suresinde de **İsrâ’nın devamı olan Mi’râc** hadisesini anlatır. (İsra,17/1, Necm, 53/1-18).

Âyetlerde biraz da kapalı olarak anlatılan bu esrarengiz yolculuğu, Peygamberimiz (s.a.s) birçok hadîslerinde

detaylarıyla anlatmışlardır. (Bknz: Buhârî, Bed'ü'l-Halk, 6; Müslim, İman, 264; Tirmizî, Tefsîr 94, Deavât 58; Nesâî, Salât, 1; Ahmed, V, 418).

İsrâ ve Mirac, zaman ve mekân sınırları dışında cereyan etmiş mucizevî bir hadisedir. Bizlere düşende, Hz. Ebû Bekir'in şehadeti gibi **"O söylediye doğrudur!"** diyerek, **Kur'an'ın ve Allah Resûlü'nün haber verdiklerine tereddütsüz iman ederiz** demek olmalıdır.

Bediüzzaman Hazretleri **Otuz birinci sözde**; aklın kavramakta zorlandığı Mi'râc meselesini, **en zâhir ve vâcib ve lâzım** bir tarzda göstermiş, **kat'î delillerle** ispat etmiştir. Mi'râc'ın meyvelerini ve faydalarını o kadar güzel tasvir etmiştir ki; zerre miktar zevki şuûru bulunan, onlara meftun olmaktan kendini alamamıştır.

İsra ve Miraç olmak üzere, iki aşamalı bu gökler ötesi yolculuk; peygamberliğin 12. yılında, **hicretten önce**, mübarek üç ayların ilki olan **Recep ayının 27. gecesinde** gerçekleşmiştir. **Kadir gecesinin de Ramazan'ın 27. gecesi olması** münasebeti ile, bu iki gece arasında **çok gizemli bir tevafuk vardır**. Bediüzzaman Hazretleri: **"Mi'rac gecesi, ikinci bir Kadir gecesi hükmündedir."** sözleriyle, bu gecenin **Kadir gecesinden sonra en kutsal gece olduğunu** belirtmişlerdir.

Müslümanların Habeşistan'a hicret etmek zorunda kalması gibi, büyük sıkıntılarla mücadele eden, Tâif'te taşlanan, müşriklerin üç yıl süren boykotu karşısında daralan, Ebu Talip ve Hz. Hatice validemizin vefatı ile de **çok hüznlenen Efendimize; Miraç** Rabbimizin ihsan ettiği **ilahî bir hediye ve lütuftur**. Allah Rasûlü (s.a.s) ve mü'minler, bu Miraç olayı ile çok muhteşem bir teselliye ve ihsan-ı ilâhîye ye nail olmuşlardır.

Miracın Hediyesi:

“Ben mi’racdan daha güzel bir şey görmüş değilim” diyen Peygamberler Sultanı, geri dönerken yanında ümmetine **çok büyük hediyeler** getirmiştir. Bunlardan bazıları şunlardır:

Birincisi ve en değerlisi: Beş vakit farz namazlarıdır. İhsan şuuruyla kılınan namazlar, ümmetin Miraç asansörleri olacak, kadrini ve kıymetini bilerek ede edebilenlere, manevi esintiler sunacaktır.

İkincisi: “Âmenerrasûlü” diye bilinen âyetlerdir. (*Bakara, 285-286*) Bu âyetler nâzil olduktan sonra, Peygamber Efendimiz’in onları ilk olarak okuduğu esnada, her dua kelimesinden sonra Cenâb-ı Hakk’ın, **“duânı kabul ettim”** buyurduğu nakledilir. (*Müslim, İmân 199-200*). Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Allah Teâlâ Bakara sûresini iki âyetle sona erdirmiştir ki; **bunları bana arşın altındaki bir hazineden vermiştir.** Bunları öğreniniz, kadınlarınıza, çocuklarınıza belletiniz, öğretiniz. Çünkü bunlar hem salâttır, hem duadır, hem Kur’an’dır” (*A. İbni Hanbel, Müsned, IV, 147, 151*) “Bakara sûresinin sonundan iki âyeti geceleyin okuyan kimseye bunlar yeter.” Buyurmuşlardır. (*Buhârî, Fezâilü’l-Kur’ân 10, 27, 34*)

Hiz. Ömer ve Hiz. Ali’nin: **“Akıllı bir adam görmedik ki; Bakara sûresinin sonundaki iki âyeti okumadan uysun”** dedikleri nakledilir. (*Dârimî, Fezâilü’l-Kur’ân 14*)

Âmenerrasûlü’yü her gece okumak, Efendimiz’in sünneti olup, bizim de bu sünnete uymamız büyük bir fazilet sayılır. Âmenerrasûlü; dua olarak kişinin dünya ve âhiret

hayırlarının, hepsini her gün **Allah'tan** bir kere daha istemesi anlamına gelir. Bu âyetler imanın yenilenmesine ve dolayısıyla her gece yeniden manevî bir güç kazanmaya vesile olur.

Üçüncüsü: Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölen kimselerin, günahlarının affedileceği ve Cennet'e girecekleri müjdesidir.

Bir diğer hediye de; Peygamberimiz Mi'rac gecesi, Allah ile karşılıklı selâmlaşma ve sohbetlerinden bazı sözleri getirmiştir ki; **"et-Tahiyyâtü"** diye meşhur olan bu sözler, bütün namazlarda teşehhütte otururken okunmakla, Mi'rac da Allah ile Habibi arasındaki o kutsî sohbeti hatırlatmakta ve benzerî bir konuşmaya bizleri de mazhar etmektedir.

Tahiyyât, Efendimizin (s.a.s) Mi'rac gecesinde Yüce Allah ile yaptığı selâmlaşmasıdır. Peygamber Efendimiz Allah'ı Teâlâ'nın huzuruna varınca hürmetlerini arz etmek niyetiyle: **"Ettehiyyatü lillahi vessalavatü vettayyibat"** Bütün dualar, senâlar, malî ve bedenî ibâdetler, mülk, azamet Allah'a mahsustur." demiş, Allah'ı Teala O'nu karşılayıp selamlayarak: **"Esselamü aleyke eyyühennebiyyü ve rahmetullahi ve berekatüh"** Ey Peygamber! Selâm sana. Allah'ın rahmet ve bereketi senin üzerine olsun." Demiştir.

Tekrar Peygamberimiz (s.a.s) konuşarak; **"Esselamü aleyna ve ala ibadillahissalihin"** Selâm ve esenlik bize ve Allah'ın salih kullarının üzerine olsun" cümlesiyle, Allah'ın selamına mukabelede bulunmuş ve ümmetinden **salih kulları da** de Allah'ın selamına dahil etmiştir.

Allah ile Peygamber Efendimiz'in bu güzel konuşmalarına şahit olan Meleklerde de: **"Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve**

eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasülüh” diyerek eşlik etmişlerdir.

Bizler bu mülahazalarla; namazlardaki oturuşlarımızda, **“et-Tahiyyâtü”yü** yavaş yavaş, tane tane, kelimelerin hakkını vererek okursak, bazı şeyleri hisseder, **namazlaşma** yolunda bir adım daha atmış oluruz.

Evet bu gece yapılacak ibadet ve dualar, Miraçla gelen manevi hediyelere birer şükür, bir kısım maddi ve manevi felaketlere karşı set ve gelmeyip geri dönen felaketler için de bir teşekkürdür.

“Miraç gecenizi” tebrik eder hayırlara vesile olmasını Rabbimizden niyaz ederiz. Gecemiz mübarek, istifademiz çok, günahlarımız affedilmiş, derecelerimiz de yükseltilmiş olsun.